

רפ"ן כח"י

תק"ט

קדושים תהיו

תאווה נהיה תטרב לנפש ותועבת כסילים סור מרע י. שלמה המלך ע"ה יזכיר בכתוב הזה על האדם שלא ימשך אחר התאוות אלא שיכניע אותם ויסלק מעליו. כי כל המסלק אותם מעליו ומתגבר עליהן חנה הוא במדרגת מלאך. וכל המגביר תאוותיו עליו הנה הוא במדרגת בהמה. שהרי מצינו במעשה בראשית שהיו כל הנמצאים בלן ביום ששי קודם שנברא אדם על שני חלקים: שכליים וארציים. שכליים הם הנבראים העליונים שהם שכל גמור נבדל מן החומר, ארציים הם האילנות והצמחים ושאר בעלי חיים שהם חומר גמור אין בהם שכל. ושני חלקים אלו יעשו פעולותיהם שנתמנו עליהם אלו בשכל ואלו בטבע, וכל אחד מהם מוכרח בפעולתו. זה בשכלו וזה בטבעו. ואין מונע לאחד מהם ולפיכך חייבה החכמה לברוא ביום ששי נברא שלישי מורכב מהם משותף משניהם והוא הכולל אותם בשכל ובטבע, בשכל כמין השכלים הנפרדים ובטבע כמין הארציים. והנה האדם, והיתה פעולתו שכלית וטבעית לא הכרחית בשני חלקים כי אם רצונית. שהרי הבחירה והרצון בידו שימשך לאיזה צד שירצה אם אחר השכל או אחר הטבע שהוא התאווה. ואם הוא זריז ויצא ונלחם בתאוות ההם הנה נתפשט מהחומר ובא במדרגת מלאך. ואם ימשך אחריהם הנה נתפשט מן השכל ובא במדרגת הבהמה. כי כן אדם הראשון עד